

A BATTLE CREEK-I GYŰLEKEZET

Komoly ellenérvek sorakoznak fel az ellen, hogy iskolát állítsunk fel Battle Creekben. Nagy a gyülekezet és sok benne a fiatal. Ha felemelő lenne az a légkör, amelyet az egyik tag áraszt a többire az ilyen népes gyülekezetben, ha tisztaságra és Isten iránti odaszentalódásra vezetne, akkor a Battle Creekbe áramló fiatalok előnyösebb helyzetbe kerülnének, mintha máshol alapítanánk iskolát. De mivel a Battle Creek-i légkör csak ugyanolyan lesz a jövőben, mint az elmúlt néhány év alatt volt, ezért figyelmeztetem a szülőket, hogy tartsák távol gyermekeiket Battle Creektől. A népes gyülekezetben csak kevesen vannak, akiknek a légköre Krisztushoz vonzaná az embereket, olyanok azonban, akik példaadásukkal Istentől a világ szeretetéhez vezetnék el a fiatalokat, annál többen akadnak. {3T 197.1}

A Battle Creek-i gyülekezetben sokából hiányzik a felelősségérzet. Akik gyakorlatban is vallásosak, azok bármilyen körülmények között megőrzik jellemüket. Nem lesznek olyanok, mint a szélben hajlongó nádszál. A távol élők azt képzelik, hogy komoly kiváltság lenne, ha Battle Creekben élhetnének, az erős gyülekezetben, ahol a szombatiskola meg az összejövetelek a gyerekek áldására lennének. Néhány fivérünk és nővérünk áldozatokat hozott, hogy itt lakhassanak a gyermekeik. Ez azonban csaknem minden esetben csalódást okozott. Alig akad ember a gyülekezetben, aki önzetlenül szívén viselné a fiatalok lelki jólétét. A gyülekezet túlnyomó része farizeusi idegenekként viselkedett, éppen azoktól tartották távol magukat, akiknek legégetőbb szüksége lett volna a segítségre. Néhány ifjú gyülekezeti tag, bár névleg Istent szolgálja, valójából jobban kedveli az élvezeteket, a világot. Készségesen összebarátkoznak idegen ifjakkal, akik közéjük jöttek, majd erősen hatottak rájuk, hogy a világhoz, nem pedig Istenhez vezessék közelebb őket. Mikor az ilyen fiatalok hazatérnek, távolabb állnak az igazságtól, mint akkor álltak, mikor Battle Creekbe jöttek. {3T 197.2}

Olyan férfiakra és nőkre van szükség a mű szívében, akik Isten népe közt vigyázó apák és anyák, akiknek szíve többet tud befogadni, mint csupán a maguk érdekeit keresni. Legyen olyan a szívük, mely izzik a fiatalok iránti szeretettől, akár a maguk családjának tagjairól, akár embertársaik gyermekeiről van szó. Isten népes családjának tagjai ők, akiket Krisztus annyira a szívén visel, hogy meghozott értük minden áldozatot, amit egyáltalán meghozhatott, hogy megmentse őket. Elhagyta dicsőségét, fenségét, királyi trónját, fejedelmi öltözékét és szegény lett, hogy szegénysége által gazdaggá tegye az emberek gyermekeit. Végül kiöntötte lelkét mindhalálig, hogy meg tudja menteni az emberiséget a kilátástalan nyomorúságtól. Ez az önzetlen jócselekedetnek az a példája, amit Krisztus nyújtott nekünk, hogy mi is kövessük. {3T 198.1}

Isten különleges gondviselése folytán sok fiatal és idősebb a Battle Creek-i gyülekezet jóindulatára lett utalva, hogy a gyülekezet áldásukra legyen az Istentől nyert nagy világossággal, és hogy önzetlen igyekezetükkel elnyerjék a drága előjogot, hogy Krisztushoz és az igazsághoz vezessék őket. Krisztus angyalokat bízott meg, hogy szolgáljanak azoknak, akiket az igazság hatáskörébe hoztak, hogy lágyítsák szívüket, és fogékonnyá, hajlamossá tegyék őket igazságának befogadására. Míg Isten és angyalai végzik a rájuk eső részt, Krisztus hitvalló követői hűvösen közönyösnek látszanak. Nem működnek együtt Krisztussal és a szent angyalokkal. Bár állítják, hogy Krisztus szolgálói, mégis a maguk érdekét szolgálják, a maguk örömeit kedvelik. Ezért is rohannak körülöttük emberek a kárhozatba. Ezek az emberek méltán elmondhatják: Senki sem törődik üdvösségemmel. A gyülekezet elmulasztja, hogy kihasználja a keze ügyébe eső előjogokat és áldásokat. Kötelességük elhanyagolása miatt aranyat érő alkalmakat mulasztanak el, hogy embereket nyerjenek meg Krisztusnak. {3T 198.2}

Hitetlenek élnek köztük már hónapok óta, mégsem igyekeznek, hogy megmentésükre őket. Hogyan ítéli meg a Mester az ilyen szolgálókat? Ha testvéreink magasztos hitvallásuknak megfelelően éltek volna, a hitetlen világ hajlott volna az érte kifejtett igyekezetekre. Ha keresték volna az alkalmat, hogy Mesterük érdekében fáradozzanak, hogy előmozdítsák az ügyét, akkor nyájasak és szeretetteljesek lettek volna a hitetlenek iránt. Akkor átérezték volna a vállukon nyugvó súlyos felelősséget, hogy viselkedésükkel, tanítással és példamutatással bizonyítsák be hitüket. Közreműködésükkel megmenthették volna ezeket az embereket az üdvösség számára. Ám sok esetben az aranyat érő alkalom elmúlt, hogy soha vissza ne térjen. Akik bár a döntés mezsgyéjén jártak, végül is az ellenfél soraiba léptek, Isten és az igazság ellenségei lettek. S Jézus állítólagos követői hűtlenségének a jelentése felment a mennybe. {3T 198.3}

Közölték velem, hogy ha a Battle Creek-i fiatalok hűek lennének hitvallásukhoz, akkor jó hatást fejthetnének ki

fiatal társaik körében. A legtöbb Battle Creek-i fiatalnak azonban előbb keresztény tapasztalatra kell szert tennie. Nem tapasztalatból ismerik Istent. Nincs egyéneként személyes élményük a keresztény életben, ezért a hitetlenekkel el kell pusztulniuk, hacsak szert nem tesznek erre a tapasztalatra. Az ilyen fiatalok inkább hajlamaikat követik, mint a köteleességet. Némelyek nem törekednek arra, hogy az elvek vezessék őket. Nem gyötrik lelküket, hogy bejussanak a szűk kapun, reszketve a félelemtől, hogy tán mégsem tudnak bejutni. Magabiztosak, dicsekvők, büszkék, engedetlenek, hálátlanok és szentségtelenek. Pontosan az ilyenek vezetik a többieket a romlás széles útjára. Ha nem él bennük Krisztus, akkor nem képesek életükkel és jellemükkel megtestesíteni őt. {3T 199.1}

A Battle Creek-i gyülekezet nagy világosságban részesült. Isten különleges kegyekben részesítette népünket. Nem hagyta őket homályban a rájuk vonatkozó akarata felől. Sokkal előbbre járhatnának már, mint ahol most tartanak, ha a világosságban jártak volna. Nem az az elkülönült, választott és szent nép ők, amint a hitük megköveteli, s amint Isten a világosság gyermekeinek ismeri el az embert. Nem annyira engedelmesek, nem olyan odaadók, mint amennyire magasztos álláspontjuk és szent köteleességük elvárja tőlük, mint Isten olyan gyermekeitől, akik a világosságban járnak. Pedig Isten órájuk bírta a könyörület legünnepélyesebb üzenetét, melyet valaha is küldött a világnak. Minden más egyházon túl az Úr ezt a gyülekezetet tette parancsolatai letéteményesévé. Isten az igazságot rájuk bízva nem azért mutatta ki különleges kegyelmét, hogy a nyújtott világosság csakis a saját előnyükre váljék, hanem azért, hogy a mennyből rájuk áradt fény másoknak is felragyogjon, és visszatükröződjék Istenre, mikor azok, akik elfogadják az igazságot, megdicsőítik őt. Battle Creekben sokaknak félelmetes elszámolást kell tenni majd Isten napján a köteleesség bűnös elhanyagolása miatt. {3T 199.2}

Battle Creekben sokan, akik vallják, hogy hisznek az igazságban, cselekedeteikkel meghazudtolják hitüket. Ugyanolyan hitetlenek, ugyanolyan távol állnak Isten követelményeinek betöltésétől, attól, hogy elérjék vallott hitük mértékét, mint a zsidó egyház volt Krisztus első eljövetelekor. Ha Krisztus megjelenne köztük, megróva és helytelenítve önzésüket, büszkeségüket, a világ barátságának szeretetét, mint az első eljövetelekor tette, akkor csak kevesen ismernék fel őt, mint a dicsőség urát. Nem fogadnák el a köteleességük elhanyagolása felől eléjük tárt képet, hanem szemébe mondanák: "Egyáltalán nincs igazad. Ezt meg azt a jó dolgot tettük, ezt meg azt a csodálatos munkát, ezért jogunk van fenn hordani fejünket jótetteink miatt." {3T 200.1}

A zsidók nem jutottak egy csapásra a sötétségbe, hanem fokozatosan kerültek oda, mígnem Isten elküldte hozzájuk Fiát. Képtelenek voltak felismerni ajándékát. A Battle Creek-i gyülekezetnek hallatlan előnyökben volt része és a világosság meg az előjogok szerint is fogják majd őket megítélni. Hibáik, hitetlenségük, szívük keménysége, hanyagságuk, abban hogy megbecsülik és kövessék a világosságot – mindez nem kevesebb, mint az előnyben részesített zsidóké volt, akik visszautasították az áldást, amit elfogadhattak volna, és keresztre feszítették az Isten Fiát. A zsidók gyalázat és szállóige tárgyává lettek a világnak. {3T 200.2}

A Battle Creek-i gyülekezet olyan, mint Kapernaum, melyet Krisztus úgy ecsetelt, mint ami az égig emelkedik a világosságtól és előjogoktól, melyeket rá árasztott. Ha az a fény és kiváltságok melyekkel a kapernaumiakat áldotta meg, Szodomának és Gomorának jutott volna osztályrészül, a városok a mai napig állnának. Ha a fény és tudás, amit a Battle Creek-i gyülekezet kapott, a sötétben veszteglő nemzeteknek jutott volna osztályrészül, akkor már messze maguk mögött hagyták volna ezt a gyülekezetet. {3T 200.3}

A laodiceaiak valóban hittek és örvendeztek az örömhír áldásainak. Tényleg azt gondolták, hogy Isten kegyelme folytán gazdagok, pedig az igaz tanú szegénynek, mezítelennek, vaknak és nyomorultnak nevezte őket. Ugyanilyen helyzetben van a Battle Creek-i gyülekezet és azok közül is nagyon sokan, akik Isten parancstartó népének nevezik magukat. Az Úr nem az ember szemével néz. Az Úr gondolatai nem a mi gondolataink és útjai nem a mi útjaink. {3T 201.1}

Isten ígéje és törvénye, ha a lelkünkbe vésődött, és ha megszentelt életben nyilvánul meg, akkor hatalmas erőt képvisel, hogy meggyőzze a világot. A más tulajdonának kívánása, a bálványimádás, az irigység és a világ szeretete gyökerestől kipusztul azok szívéből, akik engedelmesek Krisztusnak. S akkor abban lelik örömüket, hogy tettekre váltják az igazságot, szeretik a könyörületet és alázatosan járnak Istenükkel. Jaj, mi mindent is jelent ez: alázatosan járni Istenünkkel! Isten törvénye, ha a szívünkbe vésődött, Krisztus iránti engedelmisségre készíti gondolatainkat és akaratunkat. {3T 201.2}

A mi hitünk különleges hit. Sokan, akik bár vallják, hogy a könyörület utolsó üzeneteinek korában élnek, mégsem választják el szeretetüket a világtól. A világ barátsága előtt hajtanak fejet, áldozatul lökik oda a világosságot és elvhűséget, hogy a világ kedvezését biztosítsák maguknak. Az apostol a következő szavakkal írja le az Istennek kedves népet: "Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket." {3T 201.3}